

Prélude

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Topește-mi pielea-ntr-un sărut de foc
Și-nvață-mă că dragostea ucide...
Ca șarpele din eden pe mijloc
Simt brațul tău și nu mă pot decide

Să plec cât încă pot să mai respir,
Sau să rămân... Din dragoste se moare!
Pe pântec mă atingi c-un trandafir
Și coapsele tresar a-nfiorare.

Vezi, mă supun și-apoi mă-mpotrivesc,
Abdic sub gura ta ce-mi studiază
Geografia cărnii, nefiresc,
Preludiul rafinat mă dezarmează.

- Când te apleci și mă atragi în joc
Știu că voi fi răpus de pasiune,
Dar mă supun, mă las cuprins de foc,
Că numai tu știi să-l aprinzi, minune,

Cu buzele te mângâi și inspir
Parfumul de magnolie-nflorită,
Iar din lagună gust un elixir,
De când te știu alunec în ispită

Pe reliefurile trupului fragil,
Mă fascinează-ntreaga geometrie,
Te-aș colora, iubito, în vernil
Și-aș transforma preludiu-n poezie.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș